

## Bài Học 7

\* 9 Tháng 5 – 15 Tháng 5

# Đức Chúa Giê-su, Đức Thánh Linh, Và Sự Cầu Nguyện



**Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này:** Lu-ca 2:25-32; Giăng 16:5-7; Lu-ca 23:46; Lu-ca 11:1-4; Ma-thi-ơ 7:21-23; Lu-ca 11:9-13.

**Câu Gốc:** “Ta lại nói cùng các người: **Hãy xin, sẽ ban cho; hãy tìm, sẽ gặp; hãy gõ cửa, sẽ mở cho. Vì hễ ai xin thì được, ai tìm thì gặp, và sẽ mở cửa cho ai gõ**” (Lu-ca 11:9, 10).

**T**rong ba sách Tin Lành đầu (Ma-thi-ơ, Mác và Lu-ca), Lu-ca nói nhiều về mối tương quan giữa Đức Chúa Giê-su và Đức Thánh Linh hơn cả. Sách Lu-ca nhắc đến Đức Thánh Linh 17 lần và sách Công Vụ Các Sứ Đồ nhắc đến 57 lần. Từ khi Đức Chúa Giê-su sẽ được ra đời (Lu-ca 1:35) cho đến khi Ngài giao phó sứ mạng toàn cầu (Lu-ca 24:44-49), Lu-ca đã cho thấy một mối liên hệ chặt chẽ giữa Đức Chúa Giê-su và Đức Thánh Linh. Mối liên hệ này rất quan trọng để chúng ta có thể hiểu được cuộc đời và chức vụ của Đức Chúa Giê-su. Ngài là Đức Chúa Trời ngang hàng với Đức Chúa Cha và Đức Chúa Thánh Linh, trong thể xác con người, Đức Chúa Giê-su đã để lại cho chúng ta sự cầu nguyện.

Nếu chính Đức Chúa Giê-su còn thấy việc cầu nguyện với Đức Chúa Cha là quan trọng, thì chúng ta thấy sự cầu nguyện là thế nào trong đời sống mình?

“Nếu không tỉnh thức và cầu nguyện, chúng ta sẽ để mình ngày càng thiếu cẩn trọng và có thể lạc bước khỏi con đường chính đáng. Kẻ thù (Sa-tan) đang cố gắng tìm đủ mọi cách để ngăn cản con đường đưa chúng ta đến ngôi nhân từ của Đức Chúa Cha. Sa-tan làm điều này để chúng ta không nhận lãnh được hồng ân và quyền lực của thiên đàng, là năng lực có thể giúp chúng ta tránh được các sự cám dỗ qua lời cầu nguyện và đức tin.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Steps to Christ* (Con Đường Giải Thoát), trang 95.

## Đức Chúa Giê-su và Đức Thánh Linh

Lu-ca là một người tin Chúa nhưng ông không phải người gốc Do Thái. Ông là người Ngoại quốc. Ông cũng là một nhà truyền giáo thường đi chung với sứ đồ Phao-lô. Lu-ca rất cẩn thận thuật lại cuộc đời của Đức Chúa Giê-su với mọi chi tiết từ khi mẹ Ngài thụ thai Ngài cho đến lúc Ngài thăng thiên, và sau đó là lịch sử đạo của Đấng Christ (đạo Cơ Đốc) trở thành một phong trào lan tràn ra khắp thế giới. Ông Lu-ca nhìn thời kỳ đạo Chúa phát triển này là một phép lạ đến từ Đức Chúa Trời với sự dẫn dắt của Đức Thánh Linh. Và Lu-ca thấy cả cuộc đời Đức Chúa Giê-su là cả Ba Ngôi Đức Chúa Trời hoàn thành chương trình cứu chuộc cho tất cả nhân loại (Lu-ca 3:21, 22).

**Lu-ca 1:35, 41 và Lu-ca 2:25-32 cho chúng ta thấy Đức Thánh Linh đã làm việc thế nào trong việc Đức Chúa Giê-su nhập thể giáng trần?**

Sứ mạng của Đức Chúa Giê-su bắt đầu với vài mẫu về việc làm của Đức Thánh Linh. Giăng Báp-tít đã được cho biết trước rằng ông ta chỉ làm báp-têm bằng nước cho người ta mà thôi, nhưng Đức Chúa Giê-su sẽ làm báp-têm bằng Đức Thánh Linh (Lu-ca 3:16). Khi Đức Chúa Giê-su nhận lễ báp-têm, Đức Chúa Cha và Đức Thánh Linh bày tỏ sự hỗ trợ cho sứ mạng Cứu Thế của Đức Chúa Giê-su. Đọc Lu-ca 3:21, 22. Từ giây phút ấy Đức Chúa Giê-su đã đầy đầy Đức Thánh Linh (Lu-ca 4:1), và Ngài đã sẵn sàng để đối diện với kẻ thù của Ngài là Sa-tan trong đồng vắng cùng chính lúc Ngài khởi sự chức vụ của mình (Lu-ca 4:14).

Trong lời mở đầu trong bài giảng của Ngài tại thành Na-xa-rét, khi Ngài báo cho mọi người biết rằng Ngài chính là Đấng Mê-si mà lời tiên tri Ê-sai đã nói trước, Đức Chúa Giê-su nói, “Thần Linh của Đức Chúa Trời ngự trên ta” (Lu-ca 4:18). Trong toàn chức vụ của Đức Chúa Giê-su, ông Lu-ca cho thấy là Đức Thánh Linh luôn ở cùng Đức Chúa Giê-su và ban sức cho Ngài. Khi Đức Chúa Giê-su về trời, Đức Thánh Linh đã ở lại cùng các kẻ theo Ngài (Giăng 16:5-7). Không những vậy, Đức Chúa Giê-su hứa rằng Đức Chúa Trời sẽ ban ân tứ của Đức Thánh Linh cho những kẻ nào cầu xin (Lu-ca 11:13). Đức Thánh Linh đã nối liền Đức Chúa Giê-su với Cha Ngài cũng cùng là Đức Thánh Linh đã hỗ trợ các môn đồ trong suốt cuộc hành trình đức tin của họ. Bởi vậy, có Đức Thánh Linh hướng dẫn trong đời sống người tín đồ là điều rất quan trọng. Vì lẽ ấy, nói phạm hay chối bỏ Đức Thánh Linh là tội nặng nhất trong các tội (Lu-ca 12:10).

**Những phương cách khôn ngoan và hữu ích nào mà chúng ta có thể làm để mở lòng mình cho sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh? Làm thế nào chúng ta phải cẩn thận để các sự lựa chọn mình làm không làm lòng chúng ta chai cứng khi nghe tiếng nói của Đức Thánh Linh?**

## Đời Sống Nguyện Cầu Của Đức Chúa Giê-su

Các lần Đức Chúa Giê-su cầu nguyện, có những lần chỉ được ghi lại trong sách Lu-ca. Hãy xem những lần Đức Chúa Giê-su cầu nguyện khi những điều trọng yếu đã xảy đến trong đời Ngài:

**1. Khi Ngài nhận phép báp-têm** (Lu-ca 3:21). “Một giai đoạn mới và quan trọng đang mở ra cho Ngài. Đây là giờ phút Ngài sắp bước vào cuộc chiến của cuộc đời Ngài.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Desire of Ages (Hy Vọng Muôn Đời)*, trang 111. Đức Chúa Giê-su không dám đi vào chức vụ mình, là con đường sẽ đưa Ngài đến sự chết, mà không có sự cầu nguyện.

**2. Đức Chúa Giê-su cầu nguyện trước khi Ngài chọn 12 môn đồ** (Lu-ca 6:12, 13). Không một nhà lãnh đạo nào có thể chọn những người theo mình một cách lơ là được cả. Và Đức Chúa Giê-su không chỉ chọn những kẻ theo mình không thôi, Ngài đang chọn những người sẽ am hiểu và hoàn toàn đứng bên Ngài khi Ngài thực hiện sứ mạng của Ngài.

**3. Đức Chúa Giê-su cầu nguyện cho các môn đồ của Ngài** (Lu-ca 9:18). Làm môn đồ Chúa đòi hỏi sự trung thành với Ngài và với một sự hiểu biết rằng Ngài là ai. Để cho 12 môn đồ có được sự hiểu biết ấy, Đức Chúa Giê-su đã “một mình cầu nguyện.” Và sau đó Ngài đã thách đố họ với câu hỏi quan trọng, “Còn các người, thì các người gọi ta là ai?” (Lu-ca 9:20).

**4. Đức Chúa Giê-su cầu nguyện trước khi sự hóa hình của Ngài xảy ra** (Lu-ca 9:28-36). Đây là lúc Ngài nhận được sự xưng nhận thứ nhì từ Thiên Đàng rằng Ngài chính là “Con yêu dấu” của Đức Chúa Trời. Không gì có thể lay chuyển mối tương quan mật thiết giữa Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con. Sự cầu nguyện của Ngài đã mang kết quả là các môn đồ trở thành các nhân chứng cho việc “chính mắt chúng tôi đã ngó thấy sự oai nghiêm của Ngài” (2 Phi-e-rơ 1:16).

**5. Đức Chúa Giê-su cầu nguyện trong Vườn Ghết-sê-ma-nê** (Lu-ca 22:39-49). Đây có lẽ là lời cầu nguyện quan trọng nhất cho lịch sử của chương trình cứu chuộc. Nơi đây, Đấng Cứu Thế đã đặt ra ba tiêu chuẩn quan trọng của lời cầu nguyện: sự trọng yếu của ý và mục đích của Đức Chúa Trời; sự vâng phục đối với ý Đức Chúa Trời cho dầu phải hy sinh đổ huyết cho đến chết; và sức mạnh để vượt qua mọi cám dỗ để làm trọn ý Đức Chúa Trời.

**6. Đức Chúa Giê-su cầu nguyện, và giao phó mạng sống mình trong tay Đức Chúa Trời** (Lu-ca 23:46). Lời trăng trối cuối cùng của Ngài trên thập giá: “Cha ơi, con giao linh hồn con lại trong tay Cha!” Đức Chúa Giê-su đã cho chúng ta thấy mục đích tối quan trọng của sự cầu nguyện. Từ khi ra đời cho đến lúc lâm chung, khi đối diện với kẻ thù, khi tìm người bạn hữu, khi ngủ cũng như khi tỉnh thức, lời cầu nguyện luôn luôn là mối dây nối chặt chúng ta cùng Đức Chúa Trời. Các thí dụ kể trên cho bạn biết gì về chính đời sống nguyện cầu của bạn?

## Bài Cầu Nguyện Mẫu: Phần 1

**Hãy** cùng đọc Lu-ca 11:1-4. Những câu này giúp chúng ta hiểu gì về một lời cầu nguyện có hiệu nghiệm?

---

---

“Cha” là cách Đức Chúa Giê-su trù mến gọi Đức Chúa Trời. Đức Chúa Giê-su diễn tả Cha thiên thượng, được ghi lại 170 lần trong bốn sách Phúc Âm. Khi chúng ta gọi Đức Chúa Trời là Cha, chúng ta đã nhìn nhận Ngài là một Người mà chúng ta có thể có một mối tương quan như chúng ta có mối tương quan với mọi con người. Đức Chúa Trời là thật, là thân thiết, là yêu thương, và ân cần như một người cha yêu thương yêu bằng xương bằng thịt. Nhưng hơn nữa, Ngài là Cha ở nơi thiên đàng, nên Ngài khác với người cha hạ giới vì Ngài toàn năng, toàn tri, Ngài ở khắp mọi nơi, và Ngài hoàn toàn thánh khiết.

Tiếng gọi “Cha ở trên trời” sẽ mãi mãi là sự nhắc nhở cho chúng ta biết rằng Đức Chúa Trời vừa là thánh mà cũng vừa gần gũi với chúng ta, và Cơ Đốc giáo không chỉ là một học thuyết hay chỉ là một niềm tin bạ đâu hay thứ gì cũng được gọi là thần.

“Danh Cha được thánh.” Ở đây, một lần nữa chúng ta được nhắc nhở rằng Đức Chúa Trời là thánh. Những ai xưng là mình theo Chúa thì phải giữ cho danh Ngài được thánh bởi lời nói hay việc làm của mình. Xưng là mình theo Chúa và vẫn làm những tội lỗi Chúa gớm ghiếc thì chúng ta đã làm ô danh Ngài. Đọc Ma-thi-ơ 7:21-23 để hiểu thế nào là sự giữ danh Chúa là thánh.

“Nước Cha được đến.” Các sách Phúc Âm nhắc đến ngôi nước hay vương quốc của Đức Chúa Trời trên trăm lần. Đức Chúa Giê-su đã đến thế gian để tỏ bày sự thật về một vương quốc của ân điển (tại thế gian), và vương quốc nơi vinh quang ngự trị (tại thiên đàng), và cả hai đều có thật. Nếu không bước vào vương quốc thứ nhất thì sẽ chẳng có cơ hội bước vào vương quốc thứ hai. Nên Chúa Cứu Thế kỳ vọng là các môn đồ của Ngài sẽ biết thế nào là vương quốc của ân điển khi họ trông đợi bước vào thiên quốc.

“Ý Cha được nên, ở đất cũng như ở trên trời.” Thiên đàng là nơi ý Đức Chúa Trời được vâng phục. Đức Chúa Giê-su công nhận điều ấy, và Ngài hy vọng nơi trần giới cũng có sự vâng phục ý Đức Chúa Trời như vậy. Và khởi đầu là tự mỗi cá nhân con người quyết lòng vâng phục ý Đức Chúa Trời.

**Bạn có biết Chúa như là một Người Cha gần gũi và thánh khiết không? Hay là bạn chỉ biết về Ngài? Cho biết bằng cách nào đời sống nguyện cầu sẽ mang bạn gần gũi với Ngài hơn?**

---

---

## Bài Cầu Nguyện Mẫu: Phần 2

“Xin cho chúng con ngày nào đủ ăn ngày ấy” (Lu-ca 11:3). Bài cầu nguyện của Chúa khởi đầu bằng lời xin. Lời cầu xin từ môi miệng của một nhà triệu phú cho đến một đứa trẻ thơ, lời cầu xin ấy nói lên sự tùy thuộc của sự sống của chúng ta nơi Đức Chúa Trời và sự xưng nhận lòng tin tưởng chúng ta đặt nơi Ngài. Lời kêu “Xin” đặt chúng ta vào sự ý thức rằng Đức Chúa Trời là Đấng Ban Cho của mọi điều. Ngài là Đấng Tạo Hóa. Trong Ngài, chúng ta sống, cử động, và có sự sống. “Chính Ngài đã dựng nên chúng ta” (Thi thiên 100:3).

**Đức Chúa Cha ban bố cho chúng ta để đáp ứng mọi nhu cầu. Từ lời hứa này, sứ điệp tuyệt vời nào mà bạn có thể tìm được trong Lu-ca 11:9-13?**

---

---

“Xin tha tội lỗi của chúng con” (Lu-ca 11:4). Tha thứ là trọng tâm của phúc âm. Nếu không có sự tha thứ của Đức Chúa Trời thì chẳng hề có chương trình cứu chuộc. “Khi anh em đã chết bởi tội lỗi mình . . . thì Đức Chúa Trời đã khiến anh em sống lại với Đấng Christ, vì đã tha thứ hết mọi tội chúng ta” (Cô-lô-se 2:13). Những ai đã cảm hội được sự tha thứ của Đức Chúa Trời đối với mình thì phải dang tay mình ra ôm lấy những người đã mịch lòng mình. Lời cầu nguyện “chúng con cũng tha” không có nghĩa là sự tha thứ của Đức Chúa Trời chỉ xảy ra khi chúng ta tha thứ người khác. Nhưng câu ấy có nghĩa là vì chúng ta đã được tha thứ, là môn đồ Chúa, chúng ta phải luôn luôn đứng trong hàng ngũ những người đã nhận được ân điển; đồng thời, chúng ta bày tỏ tình yêu và sự tha thứ của Ngài với những người có thể đã không tử tế hoặc đã hại mình.

“Xin chớ đưa chúng con vào sự cám dỗ, nhưng cứu chúng con”. Hai sự kiện được ghi nhận ở đây. Thứ nhất, theo từ ngữ của Hy Lạp, chữ “sự cám dỗ” có nghĩa là một tiến trình chứ không phải là kết quả. Kinh Thánh không xem sự cám dỗ là kết quả. Nhưng đó là một tiến trình để đưa đến một kết quả nào đó. Sự cám dỗ không phải là tội lỗi, nhưng nếu chúng ta để sự cám dỗ chiến thắng mình, thì chúng ta phạm tội. Thứ hai, Gia-cơ 1:13 nói rằng Đức Chúa Trời không đặt ra những sự cám dỗ. Ngài có thể để sự cám dỗ đến với chúng ta. Nhưng Ngài không đưa chúng ta vào tội lỗi. Vì vậy, lời cầu nguyện này giúp chúng ta nhận thức rằng Đức Chúa Trời có sức mạnh giúp chúng ta từ chối để không sa vào bẫy lưới của Sa-tan.

**Đọc lại Lu-ca 11:1-4 một lần nữa và suy gẫm đến các điều nói đến trong đó. Bằng cách nào bạn có thể, cảm thấy được các điều này tăng trưởng nhờ đời sống nguyện cầu của bạn?**

---

---

## Thêm Những Bài Học Khác Về Cầu Nguyện

Ngay sau khi Ngài dạy cho các môn đồ một bài cầu nguyện mẫu, Đức Chúa Giê-su kể một thí dụ về người bạn đến làm phiền mình lúc nửa đêm (Lu-ca 11:5-13). Qua thí dụ ấy Đức Chúa Giê-su dạy cho họ biết về sự trung tín cầu nguyện không thôi. Rồi đến gần cuối cuộc đời hành đạo của Ngài, Đức Chúa Giê-su nhắc mọi kẻ theo Ngài rằng họ cần phải biết ăn năn về tội lỗi mình và phải hạ mình khi cầu nguyện (đọc Lu-ca 18:9-14). Cả hai thí dụ này của Chúa cho thấy việc cầu nguyện không phải là một thói quen tôn giáo, nhưng là sự tín trung trong việc cùng đi, cùng trò chuyện, và cùng sống với Cha Thiên Thượng của chúng ta.

Đọc lại Lu-ca 11:5-8. Sự cầu nguyện là nền móng của mối tương quan chúng ta có với Đức Chúa Trời mà trong ấy, chúng ta trông cậy nơi Ngài. Cầu nguyện là hơi thở của linh hồn. Không có sự cầu nguyện, linh hồn ta chết ngạt. Chúa kể chuyện người láng giềng với tấm lòng cứng cỏi, nhưng vì tiếng gõ cửa không ngừng làm anh ta phải chịu thua. Hướng gì với Đức Chúa Trời là Đấng có lòng nhân từ đối với một kẻ nài xin không thôi? Sự thành tâm của chúng ta không phải là để thay ý Chúa, nhưng là để giúp lòng trông cậy của chúng ngày mỗi mạnh hơn.

**Hãy** Đọc Lu-ca 18-9-14. Bài học quan trọng nào về sự cầu nguyện?

---

---

---

Người Pha-ri-si nghĩ rằng mình phải được Đức Chúa Trời chấp nhận vì ông đã làm bao nhiêu điều lành. Người thu thuế phủ phục trước Chúa xin Ngài vì lòng nhân từ mà tha tội cho mình. Việc Chúa chấp nhận chúng ta không phải bởi vì chúng ta là ai và như thế nào, bèn là chỉ bởi ân điển của Ngài mà thôi. Chỉ có những người thật lòng đau buồn, ăn năn, hạ mình, và có tâm hồn thương đau mới sẵn lòng nhận lấy ân điển của Chúa.

“Hạ mình và ý thức sự bất toàn của mình mới là những điều kiện đưa đến sự thành công và chiến thắng. Mãi triều thiên vinh hiển đang chờ đợi những ai cúi đầu nơi chân thập tự giá.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Prophets and Kings* (Các Tiên Tri và Các Vua), trang 590.

**Những người không biết Chúa thường tự so sánh mình với những người không được “tốt” bằng mình. Họ làm vậy để thấy chính họ cũng không tệ lắm. Tại sao làm như vậy là ngu xuẩn? Nếu có những kẻ không ra gì và không bằng mình thì điều ấy có ích lợi gì cho mình?**

---

---

## Nghiên Cứu Bổ Túc:

“Một linh hồn biết trông cậy nơi Chúa để có sự trợ giúp và năng lực qua lời cầu nguyện thành thật mỗi ngày, sẽ có nhiều tư tưởng cao quý, lòng cảm thông và am tường chân lý, trách nhiệm, và có được một chủ đích cao cả cho mỗi hành động của mình, và nhất là sẽ càng khát khao có được các cá tính vẹn toàn của Đấng Christ hơn. Khi chúng ta giữ được mối liên lạc với Đức Chúa Trời, chúng ta có thể chia sẻ với người quanh ánh sáng và sự bình an đang chiếm ngự tấm lòng mình. Lời cầu nguyện giúp một người nhận lãnh năng lực, và huấn luyện tâm thần người biết xếp đặt những điều mình cần dâng lên Chúa. Đó là hai yếu tố giúp cá nhân biết các trách nhiệm hằng ngày và giữ tâm lòng mình thanh thản luôn luôn.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Thoughts from the Mount of Blessings* (Các Tư Tưởng Đến Từ Núi Các Phước Lành), trang 85.

“Khi kêu cầu Đức Chúa Cha, chúng ta nhận thức được mọi con trai con gái của Ngài, và chúng ta đều cùng chung một đại gia đình. Trong lời cầu nguyện chúng ta cầu nguyện cho người quanh mình cũng như cho chính bản thân mình. Một người không thể nào cầu nguyện đúng cách nếu người ấy chỉ cầu nguyện cho chính bản thân mình.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Thoughts from the Mount of Blessings* (Các Tư Tưởng Đến Từ Núi Các Phước Lành), trang 105.

## Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Lu-ca viết về việc làm của Đức Chúa Giê-su cùng với Đức Thánh Linh trong sách Phúc Âm của mình. Nhưng ông không ngừng ở đó. Trong sách Công vụ các Sứ đồ, khi viết về lịch sử của hội thánh Đấng Christ thời sơ khởi, chúng ta thấy ông ghi nhận rất nhiều lần sự làm việc của Đức Thánh Linh trong cộng đồng cũng như mục vụ của Cơ Đốc nhân thời ấy. Hãy suy gẫm lại vài thí dụ về sự cần yếu hoặc hành động của Đức Thánh Linh – Lu-ca 24:49, Công vụ 1:7, 8; Công vụ 2. Tất cả những điều này cho chúng ta thấy gì sự quan trọng của việc làm của Đức Thánh Linh trong đời sống hội thánh?
- 2 Các cách nào cho chúng ta thấy lời cầu nguyện là chính sự nhìn nhận chúng ta lệ thuộc vào Đức Chúa Trời và cần Ngài? Đọc Lu-ca 18:9. Nan đề nào của đời sống thuộc linh mà Đức Chúa Giê-su giải thích trong câu chuyện thí dụ Chúa kể tiếp sau đó (18:9-14).